

en ellers gavnlig Lovgivningsvirksomhed, og vi have jo liggende for os en ret indgaaende statistisk Undersøgelse af Spørgsmaalet fra den Arbejderkommission, der var nedsat i 1885. Ja, den ærede Ordfører rynker paa Næsen, saa snart han hører Tale om Arbejderkommissionen af 1885. Det er alle ærede Medlemmer bekendt, at derom ere han og jeg ikke enige og ville næppe heller blive det. Men det forekommer mig, at efter den Tvivl, der har været rejst om Rigtigheden af alle de Beregninger, hvorpaa Regeringsforslaget hvilede — og det har jeg udtalt tidligere — burde det være Regeringens Pligt at faa oplyst, hvorledes dette hænger sammen. Hvorledes kan det være, at en Regeringskommission har fremlagt for os et statistisk Materiale, som siges at være af en saa ganske uholdbar Beskaffenhed, et Materiale, hvorpaa Regeringen i sin Tid byggede sit Forslag, og hvorfor Landstinget stemte og ogsaa Folketinget, i alt Fald i sin Tid? Det forekommer mig, at der var *nogen* Anledning til at spørge denne Kommission, hvorledes dette hænger sammen, og lade den gøre Rede derfor. Jeg har underhaanden Grund til at tro, at de ledende sagkyndige Kræfter i denne Kommission fastholde Rigtigheden af deres Oplysninger. Det er aldrig kommet frem, og det forekommer mig dog, at det maatte ligge særdeles nær for den paagældende Minister at skaffe sig et Svar derpaa fra de Medlemmer, som havde udarbejdet den Statistik, hvorpaa Regeringsforslaget af 1888 hvilede. Men under alle Omstændigheder gentager jeg dette, at jeg retter en særdeles indtrængende Opfordring til den højtærede Minister, at han ikke lader nogen Dag gaa hen, uden at der bliver taget fat derpaa. Jeg vil sige de Herrer, det er et farligt Stykke Arbejde, de ere ved at gøre i dette Øjeblik, og allerede et Aar kan sætte sine skadelige Mærker derefter.

Den ærede Ordførers Polemik over for forskellige ærede Medlemmer her i Salen skal jeg ikke komme dybt ind paa. Den forekom mig at være af en for løs Karakter. Hans Hovedbetragtning har jo været den, at naar man fra vor Side har ønsket at modtage under Forsøgelsen mange, mange flere, ja, alle tilskadedkomne Arbejdere, er det ganske urimeligt, at der fra samme Side klages over, at der er for mange tagne med. Det ærede Medlem synes ikke, at der er logisk Forbindelse i dette. Jo, den ærede Ordfører maa indrømme mig, der er fuldstændig rigtig Lo-

gik deri. Thi, naar man under en virkelig socialreformatisk Lov ønsker at have alle Arbejdere med, er det i fuldstændig Forstaaelse dermed, at man under en Lov med en saa vilkaarlig Ansvarliggørelse, som den foreliggende, ikke ønsker at inddrage ret mange. Og det samme gjaldt f. Eks. ogsaa den Betragtning, som det ærede Medlem — jeg tror, det var ham, eller maaske det var en anden — fremsatte, at det er ganske urimeligt, at vi have været mod den Form for Understøttelsen, der her følges, nemlig Kapitaludbetaling, en Gang for alle, og dog klage over, at Kvinder netop ved Loven udelukkes fra at modtage en saadan Understøttelse en Gang for alle eller i alt Fald fra selv at kunne tage Bestemmelse derom. Man siger: Er der nogen Logik deri? Ja, mine Herrer, der er fuldstændig god Logik deri. Thi et er, at man er principielt mod at anvende dette System med Kapitaludbetaling en Gang for alle, og noget andet er, at naar den anvendes, anker man over, at man vil gøre Kvinderne i dette Spørgsmaal til umyndige og ikke overlade dem den samme Ret til frit Valg, som man overlader Mændene. Den ærede Ordfører ankede saa ogsaa over, at jeg i sin Tid havde udtalt mig mod at behandle Landbruget og Industrien under de samme Lovgivningsregler, men nu klagede over, at ikke Landbruget er med. Dette mente Ordføreren skulde være ganske uholdbart. Nej, den ærede Ordfører maa indrømme mig, det er fuldstændig rigtigt og klart, at man vel ikke vil behandle Landbruget efter de samme Regler som Industrien, fordi der er andre Hensyn at tage til Landbruget end til Industrien, men dog ikke ønsker at udelukke det. Meningen er, at begge Dele skulle med, men at hver Del skal behandles efter sin Natur.

Efter dette Tilsvaret til den ærede Ordfører vil jeg kortelig fremdrage de væsentligste Principper i Lovforslaget, som jeg er imod. Jeg har gjort det saa ofte og saa udførligt her, at det maaske kunde synes overflødigt at gentage det, men jeg vil dog for at umuliggøre, eller for at gøre mit til at umuliggøre, Misforstaaelse i Fremtiden fremdrage det endnu en Gang. Jeg skal da nævne rækkevis de Principper i Lovforslaget, jeg anser for forkastelige. Der er først dette, at man overhovedet vil bygge paa Ansvarligheden i denne Sag. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds har slaaende gjort Rede for, at Ansvarlighed kan der overhovedet ikke være Tale om. Det er en Misbrug af Or-